

Gennemførelsen af ændringsforslaget kan rent skønsmæssigt anslås at medføre et provenutab på op imod 5 mill. kr. for staten og kommunerne under ét set i forhold til bestemmelserne i det oprindelige lovforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Karl Nielsen (S):

Til lovforslaget om lejeværdireglerne for 1979 er der fremsat ændringsforslag af CD under nr. 1 i betænkningen. Dette ændringsforslag går ud på, at lejeværdien beregnes efter de samme regler, som er gældende for 1978, altså 15. almindelige vurdering med procenttillæg.

Hvis man fulgte CDs ændringsforslag, ville en række pensionister, der bor i eget hus, få en højere lejeværdi, end de vil få efter skatteministerens forslag. Ligeledes ville ejendomme, der er erhvervet efter 8. december 1969, og som er beliggende i områder, hvor ejendomsværdierne er steget med mindre end 68 pct., også få en højere lejeværdi, så dette ændringsforslag indebærer ikke den helt store retfærdighed, og vi afviser det.

Også venstres, det konservative folkepartis og kristeligt folkepartis ændringsforslag under nr. 3 går vi imod. Dette ændringsforslag går ud på, at de 2 $\frac{1}{4}$ pct. og 2 pct. ændres til henholdsvis 2,10 pct. og 1,85 pct., og at 750.000 kr. ændres til 850.000 kr.

Derimod anbefaler vi at stemme for ministerens ændringsforslag under nr. 2, som går ud på at udvide området for anvendelse af procentreglerne ved lejeværdifastsættelser.

Ligeledes anbefaler vi at stemme for ministerens ændringsforslag uden for betænkningen. Dette ændringsforslag går ud på, at der lægges loft over stigningen i lejeværdien, således at lejeværdistigningen fra 1978 til 1979 højst må andrage 3.000 kr. for ejendomme op til 750.000 kr. i ejendomsværdi.

Jeg vil godt om forslaget som helhed sige, at lejeværdistigningerne set under ét er meget moderate, og når dertil kommer, at ministerens ændringsforslag lægger et loft på 3.000 kr., finder vi, at løsningen er så moderat i sin helhed, at sagen ikke burde give anledning til den helt store uenighed her i salen.

Jeg bemærkede under anden behandling af amtsgrundskyldpromilleforslaget, at hr. Jens Peter Jensen, venstre, og hr. Erhard Jakobsen fra CD sagde, at det var svært at hidse sig ret meget op over den mindre justering, som grundskyldpromillen var genstand for. Jeg mener, at man kan sige det samme om lejeværdiforslaget, som vi behandler i dag.

Jeg mener også, at hr. Jens Peter Jensen, venstre, gav udtryk for, at det var betydelig mere vigtigt at se på den længerevarende løsning i forbindelse med skatte- og boligpolitikken, og at der helst skulle stå et bredt politisk flertal bag disse løsninger. Heri er socialdemokratiet helt enig. Vi vil med dette som udgangspunkt og som målsætning arbejde på, at der bliver den bredest mulige opbakning bag den kommende skattereform og den kommende boligløsning.

Christophersen (V):

Jeg skal ikke bruge mange ord her ved anden behandling, men blot konstatere, at de forslag, vi behandler i dag, både under dette punkt på dagsordenen og under de næste, selvfølgelig hænger sammen med forslaget om den amtskommunale grundskyld, og de tre sæt af forslag blev i sin tid fremlagt som en helhed fra regeringen under betegnelsen »en midlertidig boligløsning«. Alle måtte forvente, at de tre sæt af forslag skulle forhandles under ét, men det blev de ikke. Da vi nåede frem til den politiske forhandling, viste det sig, at der allerede var indgået en aftale uden om os andre vedrørende amtsgrundskylden, og at der allerede var tilvejebragt en forståelse mellem regeringen og en række partier vedrørende lejeværdien.

Jeg vil godt sige til ministeren – for det tror jeg det er vigtigt at han er opmærksom på – at det var politisk uklogt af regeringen og den socialdemokratiske gruppe, at man greb lovgivningen om de midlertidige boligproblemer sådan an. Det demonstrerer – det har jeg også sagt til den socialdemokratiske ordfører – at regeringen altså er parat til at bruge venstrefløjen i centrale politiske sager, også når det gælder skatte- og boligpolitikken, og det sætter selvfølgelig regeringens skatte- og boligudspil i et ubehageligt politisk relief. Men vel, det er regeringens ansvar, hvordan den rent psykologisk vil forberede